

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om gældsrådgivning for private.

Af Line Barfoed (EL), Villy Søvnald (SF) og Margrethe Vestager (RV).
(Fremsat 15/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er, som om der på Folketingets dagsorden i dag er en del gentagelser. Det er i hvert fald ved alle de fire forslag, jeg nu har deltaget i behandlingen af, at jeg må starte med at sige, at det ikke er første gang, vi får lejlighed til at drøfte dette spørgsmål. Det gælder altså også for dette forslag om gældsrådgivning for private.

Min forgænger, fra før Familie- og Forbrugerministeriet blev oprettet, har i hvert fald to gange stået på denne talerstol og talt om regeringens forhold til og holdning til gældsrådgivning. Selv har jeg været til samråd i Erhvervsudvalget om emnet den 21. april 2005. Regeringens holdning har i det forløb ikke ændret sig.

Kl. 14.20

Som jeg tidligere har tilkendegivet, ser jeg det som familie- og forbrugerminister som min opgave at give forbrugerne nogle rammer, som gør det muligt for dem at træffe informerede beslutninger om deres privatøkonomi.

For grundlæggende er det jo forbrugernes eget ansvar at tage beslutninger om deres økonomi. Det offentlige opgave består, kan man sige, i at gøre familierne robuste, så de selv er i stand til at tage vare på deres egen privatøkonomi, så de ved, hvilke situationer det er, der skal få alarmklokkerne til at ringe et sted.

Det er også det formål, der ligger bag en række af den gældende lovgivnings bestemmelser. Der findes f.eks. regler, som sikrer, at forbrugerne er informeret om konsekvenserne af at låne penge, inden de indgår en låneaftale. Men lovregerne kan naturligvis ikke stå alene, de skal også suppleres af en ordentlig forbrugerinformation.

I den forbindelse har Justitsministeriet og Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender lanceret en rykker- og inkassoguide på Forbrugerstyrelsens hjemmeside. Her kan forbrugerne få svar på spørgsmål om reglerne for for sen betaling, for hvornår et firma må kræve renter og rykkergebyrer, når man betaler for sent, hvornår de må sende regningen til inkasso, og hvad det betyder, for nu bare at nævne nogle eksempler på de spørgsmål, som guiden altså besvarer. På hjemmesiden kan forbrugerne også sammenligne priser på en række varer og tjenesteydelser. Der findes f.eks. henvisninger til en række andre hjemmesider, hvor forbrugerne kan lave pris-sammenligninger på udlånsområdet.

Hvis vi vender os mod lovgivningens oplysningskrav, ser vi, at kreditaftaleloven stiller krav om, at forbrugerne i forbindelse med indgåelse af en kreditaftale eller en kontoaftale skal have en række oplysninger, der kan sætte den pågældende i stand til at vurdere omfanget af den økonomiske forpligtelse, der er forbundet med at påtage sig en gæld.

Ifølge prismærkningsloven skal der gives oplysninger om kreditomkostningerne, når en vare udbydes med mulighed for at blive købt på kredit. Også i det private regi er der initiativer. Det er initiativer, der i hvert fald er på vej, der gør det lettere at få et overblik over, hvilke lån der er billigst. Forbrugerrådet og Finansrådet er ved at udarbejde en prissammenligningsdatabase, hvor forbrugerne gratis kan sammenligne priser på bankernes produkter.

Det er fortsat min overbevisning, at disse tiltag samlet set sikrer forbrugerne de redskaber, de skal bruge, når de skal træffe beslutning om stiftelse af gæld. Som jeg tidligere har tilkendegivet, vil jeg derimod ikke gå skridtet videre og indføre en almen offentlig gældsrådgivning, hvor alle forbrugere kan henvende sig for at få gennemgået deres økonomi. Det er fortsat min opfattelse, at den enkelte forbruger selv er i stand til at vurdere, om han eller hun ønsker at stifte gæld, og hvis vedkommende er i tvivl, må vedkommende indhente rådgivning fra private rådgivere.